

УДК 811.161.2'367.332'372

Л. М. Коваль,

кандидат філологічних наук, доцент, докторант  
(Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського)  
koziuck.vladimir@yandex.ru

### ПРЕДИКАТ СТАНУ ЯК СЕМАНТИКО-СИНТАКСИЧНИЙ КОРЕЛЯТ ДІЄСЛІВНОГО ГОЛОВНОГО КОМПОНЕНТА БЕЗОСОБОВОГО РЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У статті проаналізовано дієслівний головний компонент безособового речення української мови в аспекті між'ярусних співвідношень, зокрема встановлено, що його семантико-синтаксичним корелятом є предикат стану; визначено диференційні лінгвальні параметри та семантичну типологію віддієслівних предикатів стану в безособовому реченні української мови; проаналізовано та зіставлено значеннєву специфіку предикатів стану, виражених одноособовими дієсловами та особовими дієсловами в безособовому вжитку.

Головний компонент (ГК) безособового речення (БР) як експлікатор такого способу концептуалізації дійсності, що полягає в незалежності предикованої ознаки від волі суб'єкта, його носія, корелює з предикативною синтаксею станової семантики. Предикати стану в українському мовознавстві вперше виділив І. Р. Вихованець [1 : 33–35], кваліфікуючи їх як окремий класифікаційний тип синтаксем, що охоплюють такі конкретні значення як "фізичний, інтелектуальний, емоційний стан, наявність якісної ознаки, стан існування / неіснування, наявності / відсутності, стан як результат дії тощо [2 : 93–111]". Услід за ним семантичний клас предикатів стану в українському мовознавстві виокремили К. Городенська [3], А. Загнітко [4], М. Мірченко [5], О. Межов [6], К. Шульжук [7], Т. Масицька [8], О. Леута [9], Н. Кавера [10] тощо. Характеризуючи цей тип синтаксем, лінгвісти здебільшого акцентують увагу на їхніх диференційних семантичних і морфологічних ознаках, установлюють їхню типологію. Проте досі не виявлено особливостей кореляції між семантичними типами предикатних синтаксем та компонентами формально-граматичної структури різних реченнєвих конструкцій, що й зумовлює актуальність нашої студії, метою якої є встановити семантико-синтаксичну специфіку дієслівних предикатів стану в безособовому реченні української мови.

Дієслово як виразник семантики стану належить до основних засобів експлікації предикатів стану в українській мові. Н. Кавера дослідила, що семантико-морфологічний різновид дієслівних предикатів стану формує приядерну зону корпусу предикатних синтаксем цього семантичного класу [10: 8]. Так само, як і ядерні відприслівникові предикати стану, вони експлікують власне-стан, що є тимчасовою характеристикою предмета. Він не відтворює його внутрішньої суті й уможливує те, що особа чи предмет може перебувати й в інших станах, не зазнаючи кількісних та якісних змін. Відмінність значення стану дієслівних предикатів полягає лише в наявності процесуального відтінку. Морфологічними виразниками дієслівних предикатів стану в безособовому реченні української мови є одноособове дієслово та особове дієслово в безособовому вжитку. Семантична спільність предикатів стану обох частиномовних реалізацій полягає в тому, що вони мають два великі значеннєві підкласи, – предикати зовнішнього стану та предикати внутрішнього стану істоти. Відмінності подальшої структуризації обох підкласів зумовлені неоднаковими кількісними та якісними характеристиками їхнього лексичного складу.

В українській мові одноособові дієслова, оформлені 3-ю особою однини теперішнього й майбутнього часу та середнім родом минулого часу й умовного способу частіше репрезентують предикати зовнішнього стану: *Смеркало і світало кожного дня* (Остап Вишня); *Зазоріє в небесах* (М. Хвильовий); – *Ой, як же довго в ту суботу вечоріло* (Остап Вишня); – *Що, бучки закортіло?* (Остап Вишня). Вони об'єднують синтаксеми на позначення атмосферних станів природи та синтаксеми зовнішнього стану істоти або предмета. Більш чисельну та семантично неоднорідну групу становлять предикати на позначення атмосферних станів природи, які вказують на зміну певного явища та його перехід у якісно новий стан. Їхній значеннєвий діапазон охоплює такі семантичні групи:

1) предикати на позначення зміни дня та ночі (*світає, вечоріє, смеркає, сутеніє, розвиднюється, дніє* тощо): *Так смеркало і того разу* (М. Магіос); *Уже спочило* (В. Стус).

2) предикати, що виражають метеорологічні та атмосферні явища (*віхолити, дощити, мрячити, туманити, хурделити*): *А заморосило – вже не всидіти* (В. Стус); *Задощило* (В. Шкляр).

3) предикати, які вказують на температурні зміни навколишнього середовища (*морозити, тепліти*): *3 кожним днем надворі тепліло* (В. Шкляр); *Узимку страшно морозило* (В. Шкляр).

4) предикати, що вказують на зміну стану неба (*зоріти, хмарити*): *Похмарило* (І. Багрянний); – *Ох, і зоріло ж тієї ночі* (В. Шкляр).

5) предикати, які репрезентують зміну пір року (*весніти, осеніти*): *Осеніє* (І. Жиленко); *Відзиміло* (В. Шкляр).

До групи предикатів зовнішнього стану, що корелюють із ГК БР, оформленим одноособовим дієсловом, належать також предикати зовнішнього стану істоти та предмета. Їхня значеннева кваліфікація обмежена лише предикатами, що виражають:

- 1) везіння, успіх (*таланти, фортуни, щастити*): *На роботі не пощастило* (Л. Дереш);
- 2) бажання (*кортить, хочеться, бажається*): *І хочеться на мій селянський край* (В. Стус);
- 3) оцінку необхідності стану (*бракує, вистачає*): *Бракувало свободи та щастя* (В. Шкляр).

Кількісно обмеженим є й корпус предикатів внутрішнього стану істоти. Його формують синтаксеми на означення фізіологічної та емоційно-психологічної сфер особи. Предикати фізіологічного стану репрезентують фізіологічний стан людини, який передає її загальний хворобливий стан (*Його морозило, трусило так, що він не міг дійти до пам'яті* (В. Шкляр) або дискомфортні відчуття, локалізовані в певній частині тіла, здебільшого в голові, очах, вухах, грудях, животі (*Як вітряк, я повітря руками хапав, наморочилося* (В. Стус); *Запаморочилося в голові* (Л. Дашвар); *Жанну сильніше всіх нудило* (Л. Дереш); *До ранку нудило сердешного* (Л. Костенко)). За цими параметрами і здійснюємо подальшу класифікацію предикатів фізіологічного стану, реалізованих одноособово дієслівною лексемою.

Предикати емоційно-психічного стану, співвіднесені з простим ГК БР, вираженим одноособовим дієсловом, так само групуємо за місцем його локалізації: душа, серце, груди, голова: *Защеміло десь далеко в грудях* (Л. Костенко); *І марилося айстрам в яскравім півсні* (О. Олень). Кількість таких предикатних синтаксем, як і синтаксем попередньої підгрупи, незначна.

Спостережено також, що існує група дієслів із первинним значенням атмосферного стану, що на рівні свого переносного значення виражають внутрішній стан: *Перед очима розвиднялося* (В. Шкляр); *Розвидніло на білому папері* (В. Стус). Метафоричному переосмисленню цих дієслів сприяє їхня змістова місткість та стилістична маркованість.

Загалом корпус предикатів стану, співвіднесених із простим ГК БР, об'єктивованим одноособовим дієсловом, кількісно та якісно вузький, оскільки сама група одноособових слів обмежена та історично замкнута. Значно ширшим за кількістю та семантичним діапазоном є корпус предикатів стану, формально-синтаксичний корелят яких становить простий ГК БР, виражений особовим дієсловом у безособовому вжитку. Серед них так само диференціюємо предикати зовнішнього стану та предикати внутрішнього стану істоти. Більш широка значеннева парадигма властива групі предикатних синтаксем, що маркують зовнішній стан. Останню репрезентують семантико-синтаксичні компоненти, які позначають зовнішній стан довкілля та людини або предмета. Корпус предикатів, які виражають зовнішній стан істоти або предмета формують:

1. Екзистенційні предикати, що маркують зовнішні вияви життя людини: *Так ведеться завжди* (В. Шкляр);

2. Одоративні предикати: *Пахло роменом і свіжістю; Війнуло молоком* (В. Шевчук); 3. Предикати із значенням руху фізичних речовин, що репрезентують:

а) рух газоподібних речовин: *Йому в обличчя потягнуло димом* (В. Козаченко);

б) рух сипучих речовин: *Йому ліпило в обличчя* (О. Гончар);

3) рух рідин: *Як капає синьо зі стріх* (В. Стус);

4. Предикати стану, що є наслідком конкретної фізичної дії (цей тип предикатів виражає дію невідомої, нерозпізнаної сили, реалізація якої можлива за допомогою певного знаряддя, вираженого формою орудного відмінка; але оскільки предикати дії позначають діяльність, породжену діячем і безпосередньо ним стимульовану, а функції діяча повинні виконувати реальні особи, переважно живі істоти, а не опрідметнені дії, тому аналізований тип предикатних синтаксем кваліфікуємо як перехідний, що межує з предикатами дії та предикатами процесу): *Пташині гнізда заносило жухлою травою* (Г. Тютюнник); *Під ноги враз упало* (В. Шевчук);

5. Колоративні предикати: *Грало всіма кольорами веселки* (В. Шкляр);

6. Предикати стану, що позначають оптичні явища: *У квартирі це більше потемніло* (Л. Дереш);

7. Предикати, які маркують звукову градацію: *Стухло* (В. Шевчук); *Ледь стукнуло* (В. Шевчук); *Звучало: Віра!* (Л. Дереш); *Вночі загуло із двору* (М. Матіос);

8. Предикати перцептивної семантики: *У лісі колеться і ялицею, і листям* (В. Стус).

Вужчий семантичний діапазон властивий корпусу предикатних синтаксем, які маркують зовнішній стан довкілля. Його складники характеризують навколишнє середовище за астрономічно-метеорологічними критеріями: температурний режим, тривалість світлового дня, інтенсивність та екстенсивність опадів тощо. Саме параметризація довкілля стала основою для наступного етапу стратифікації предикатних синтаксем зовнішнього стану довкілля, що корелюють з простим ГК БР, вираженим особовими дієсловами в безособовому вжитку.

Диференціюємо:

1) предикати, що означають світлові процеси, зміну дня й ночі (*темніє, світліє, біліє, рожевіє* тощо): *Запалало на горизонті* (В. Шкляр); *На сході вже темніло* (В. Шкляр);

2) предикати, які маркують процеси випадання атмосферних опадів (*ляпати, мести, порошити, росити*): *А з неба лило, лило, лило* (В. Шкляр); *Завіяло дороги* (В. Шкляр); *Весняне поле рясно зросло дощем* (В. Шкляр);

3) предикати, які виражають температурні зміни середовища (*тепліти, холодати, морозити*): *Надворі теплішало* (В. Шкляр); *Надвечір потеплішало* (Л. Дереш); *Повіяло холодом* (В. Шкляр);

4) предикати на означення стану неба (*темнішати, світлішати, хмаритися*): *Небо затягувало сірими дощовими хмарами* (В. Шкляр); *За обрієм ясніло* (В. Шкляр); *З-поза хмари жаром заяріло* (В. Стус);

5) предикати, які репрезентують вияв стихії, атмосферно-метеорологічних явищ (*блискати, гриміти, віяти*): *І враз стихло... вихор, наче птах, прилетів сюди бозна-звідки* (Вал. Шевчук).

Отже, денотативна різноплановість докільля та багатогранність існування людини в соціумі дали підстави інвентаризувати кількісно широкий, семантично гетерогенний корпус предикатів зовнішнього стану, експлікованих особовими дієсловами в безособовому вжитку, що репрезентують 9 підгруп предикатів зовнішнього стану істоти та предмета й 5 підгруп предикатів зовнішнього стану докільля.

Менші обсяги властиві корпусові предикатних синтаксем із значенням внутрішнього стану істоти, що є корелятами простого ГК БР, реалізованого особовим дієсловом у безособовому значенні. Найбільш значеннєво різноплановими серед них є предикати емоційно-психологічного стану. Ці синтаксеми характеризують специфіку емоційно-вольової та психічної сфер діяльності людини, часткові вияви яких (тривога, радість, спокій тощо) стали координаційними параметрами, за якими типологізуємо сукупність цього семантичного підкласу предикатів. Розмежуємо предикатні синтаксеми емоційно-психічного стану, що виражають:

а) дискомфортний душевний стан – тривогу, незадоволення, хвилювання, збентеження, зумовлені побоюванням, страхом, передчуттям небажаного, неприємного, небезпечного: *І мову одняло* (В. Стус); *Повіяло небезпекою* (В. Шкляр); *Десь у душі похололо* (В. Шкляр); *Заскмиліло в серці* (В. Шкляр); *Мене бісило* (Л. Дереш);

б) комфортний душевний стан: *Забриніло в серці теплом* (Вал. Шевчук); *Сяло десь далеко в душі* (В. Шкляр);

в) стан психічної рівноваги: *У голові посвітліло* (В. Шкляр);

Семантичну специфіку підгруп предикатів фізичного та фізіологічного стану репрезентує онтологічна дихотомія комфортний – дискомфортний стан. На цій підставі виділяємо:

1) предикати фізичного стану, які виражають:

а) стан фізичного комфорту: *Після купелі його розслабило* (В. Шкляр);

б) стан фізичного дискомфорту: *І замуляло йому в правому чоботі* (В. Шкляр);

2) предикати фізіологічного стану, що вказують на:

а) стан покращення, комфорту: *Тепер йому вже полегшало* (Л. Яновська);

б) стан фізіологічного дискомфорту: *Встав, але зарізно, і йому заболіло* (В. Шевчук).

Кількісно найменшу групу серед предикатів внутрішнього стану істоти, виражених особовими дієсловами в безособовому значенні, становлять предикатні синтаксеми ментального стану, що репрезентують різні мисленнєві вияви – рефлексію, увагу, пам'ять тощо: *Знов нагадало йому сьогоднішній ранок* (В. Шевчук); *Знову крутилося, що тут більше нікого нема* (В. Шкляр). Склад цієї значеннєвої підгрупи предикатів, як і інших підгруп предикатів стану, що корелюють із ГК БР, експлікованим особовим дієсловом у безособовому вжитку, розширюють предикати, виражені дієслівними лексемами, що набувають безособовості на рівні переносних значень. Такі словоформи в семантико-синтаксичному ярусі реченнєвої конструкції широко репрезентують як предикати зовнішнього стану (*В хаті запахло самотністю і порожнечою* (В. Шевчук); *Висвистіло нашу Незалежність у підземну трубу* (М. Матіос); *Розбудило громом Україну*), так і предикатні синтаксеми внутрішнього стану людини (*Шумувало в чистій душі* (В. Шевчук); *У душах позамерзало* (Л. Костенко); *Хмарилось у душі отамана* (В. Шкляр); *І раптом у мізках щось зашкварчало* (М. Матіос); *Бризнуло потід шкіру легеньким холодом* (М. Матіос). Ці дієслова виконують функцію вторинних предикатів стану, зберігаючи своє валентне оточення, яке увиразнює експресивний та змістовий ефекти від метафоричного переосмислення дієслівної семантики, та виявляючи семантико-синтаксичну подібність до власне-дієслів на позначення фізичного та психічного стану істот.

Підсумуємо, що семантико-синтаксичним корелятом простого дієслівного головного компонента безособового речення української мови є предикат стану. За особливостями формально-граматичної репрезентації ГК розмежовано 2 типи між'ярусних співвідношень цього різновиду у сфері односкладних речень: предикат стану – простий ГК БР, виражений одноособовим дієсловом; предикат стану – простий ГК БР, експлікований особовим дієсловом у безособовому вжитку. За кількісним та семантичним критеріями домінантною є кореляція другого типу. Її межі розширюють вторинні предикати стану, що набувають відповідної семантичної кваліфікації внаслідок метафоризації. Корелятами простого дієслівного ГК БР, вираженого особовим дієсловом у безособовому значенні, є 13 значеннєвих різновидів предикатів зовнішнього стану докільля і предикатів зовнішнього стану людини та предмета, а

також 9 семантичних типів предикатів внутрішнього стану людини. Система між'ярусних співвідношень простого ГК БР, оформленого 3-ою особою однини теперішнього, майбутнього часу, середнього роду минулого часу та умовного способу одноособового дієслова, з предикатом стану менш форматна: її репрезентують 8 значенневих різновидів предикатів зовнішнього стану довкілля та предикатів зовнішнього стану людини й 9 семантичних типів предикатів внутрішнього стану людини.

### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Вихованець І. Р. Семантико-синтаксична структура речення / І. Р. Вихованець, К. Г. Городенська, В. М. Русанівський – К. : Наукова думка, 1983. – 220 с.
2. Вихованець І. Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови [Текст] / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1992. – 222 с.
3. Городенська К. Г. Семантична багатоплановість суб'єкта стану / К. Г. Городенська // Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство). – Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. Володимира Винниченка. – 2001. – Вип. 31. – С. 149–153.
4. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови. Синтаксис / А. П. Загнітко. – Донецьк : ДонДУ, 2001. – 662 с.
5. Мірченко М. В. Структура синтаксичних категорій : [монографія] / М. В. Мірченко – Луцьк : Редакційно-видавничий відділ "Вежа" Волинського державного університету імені Лесі Українки, 2001. – 340 с.
6. Межов О. Г. Типологія мінімальних семантико-синтаксичних одиниць : [монографія] / О. Г. Межов : відп. ред. І. Р. Вихованець. – Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2012. – 464 с.
7. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови [Текст] : підручник / К. Ф. Шульжук – К. : Видавничий центр "Академія", 2004. – 406 с.
8. Масицька Т. Є. Граматична структура дієслівної валентності [Текст] : монографія / Є. Т. Масицька. – Луцьк : Вид-во Волинського ун-ту, 1998. – 204 с.
9. Леута О. І. Синтетичні та аналітичні предикати в структурі речення // Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. – Серія 10. Проблеми граматики і лексикології української мови. – К., 2008. – Вип. 6. – С. 37–44.
10. Кавера Н. В. Семантична типологія предикатів стану [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 / Н. В. Кавера ; Ін-т української мови НАН України. – К., 2008. – 20 с.
11. Кутня Г. В. Структурно-семантична і функціональна характеристика предикатів процесу в сучасній українській мові [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 / Г. В. Кутня ; Львівський нац. ун-т ім. Івана Франка. – Львів, 2004. – 18 с.
12. Баган М. П. Семантико-синтаксичні параметри безособового вживання особових дієслів у сучасній українській мові [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 / М. П. Баган ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України. – К., 2000. – 22 с.

### REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Vy'xovanez' I. R. Semanty'ko-sy'ntaksy'chna struktura rechennya [Semantic-syntactic structure of sentences] [Tekst] / I. R. Vy'xovanez', K. G. Gorodens'ka, V. M. Rusaniv's'kyj – K. : Naukova dumka, 1983. – 220 s.
2. Vy'xovanez' I. R. Nary'sy' z funkcional'nogo sy'ntaksy'su ukrayins'koyi movy' [Essays on functional syntax Ukrainian language] [Tekst] / I. R. Vy'xovanez'. – K. : Nauk. dumka, 1992. – 222 s.
3. Gorodens'ka K. G. Semanty'chna bagatoplanovist' sub'yekta stanu [Semantic diversity of subject] [Tekst] / K. G. Gorodens'ka // Naukovi zapysky'. Seriya : Filologichni nauky' (movoznavstvo). – Kirovograd : RVCz KDPU im. Volody'my'ra Vy'ny'chenka. – 2001. – Vy'p. 31. – S. 149–153.
4. Zagnitko A. P. Teorety'chna gramaty'ka ukrayins'koyi movy'. Sy'ntaksy's [Theoretical Grammar of the Ukrainian language. Syntax] [Tekst] / A. P. Zagnitko. – Donez'k : DonDU, 2001. – 662 s.
5. Mirchenko M. V. Struktura sy'ntaksy'chny'x kategorij [Structure syntactic categories] [Tekst] : monografiya / M. V. Mirchenko – Lucz'k : Redakcijnno vy'davny'chy'j viddil "Vezha" Voly'ns'kogo derzhavnogo universy'tetu imeni Lesi Ukrayinky', 2001. – 340 s.
6. Mezhov O. G. Ty'pologiya minimal'ny'x semanty'ko-sy'ntaksy'chny'x ody'ny'cz' [Typology minimal semantic-syntactic units] [Tekst] : monografiya / O. G. Mezhov : vidp. red. I. R. Vy'xovanez'. – Lucz'k : Voly'ns'ky'j nacional'ny'j universy'tet imeni Lesi Ukrayinky', 2012. – 464 s.
7. Shul'zhuk K. F. Sy'ntaksy's ukrayins'koyi movy' [Syntax Ukrainian language] [Tekst] : pidruchny'k / K. F. Shul'zhuk – K. : Vy'davny'chy'j centr "Akademiya", 2004. – 406 s.
8. Masy'cz'ka T. Ye. Gramaty'chna struktura diyeslivnoyi valentnosti [Grammatical structure of verbal valency] [Tekst] : [monografiya] / Ye. T. Masy'cz'ka. – Lucz'k : Vy'd-vo Voly'ns'kogo un-tu, 1998. – 204 s.
9. Leuta O. I. Sy'ntety'chni ta anality'chni predy'katy' v strukturi rechennya [Synthetic and analytic predicates in the sentence structure] // Naukovy'j chasopy's NPU im. M. P. Dragomanova. – Seriya 10. Problemy' gramaty'ky' i leksy'kologiyi ukrayins'koesyi movy'. – K., 2008. – Vy'p. 6. – S. 37–44.
10. Kavera N. V. Semanty'chna ty'pologiya predy'kativ stanu [Semantic typology of predicates] [Tekst] : avtoref. dy's. Na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : 10.02.01 / N. V. Kavera ; In-t ukrayins'koyi movy' NAN Ukrayiny'. – K., 2008. – 20 s.
11. Kutnya G. V. Strukturno-semanty'chna i funkcional'na kharktery'sty'ka predy'kativ procesu v suchasnij ukrayins'kij movi [Structural-semantic and functional characteristics predicates process in modern Ukrainian

- language] [Tekst] : avtoref. dy's. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : 10.02.01 / G. V. Kutnya ; L'vivs'kyj nac. un-t im. Ivana Franka. – L'viv, 2004. – 18 s.
12. Bagan M. P. Semanty'ko-syntaksy'chni parametry` bezosobovogo vzyh`vannya osobovy`x diyesliv u suchasnij ukrajin's'kij movi [Semantic-syntactic parameters impersonal personal use verbs in modern Ukrainian language] [Tekst] : avtoref. dy's. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : 10.02.01 / M. P. Bagan ; In-t movoznavstva im. O. O. Potebni NAN Ukrainy'. – K., 2000. – 22 s.

Матеріал надійшов до редакції 23.05. 2013 р.

***Коваль Л. М. Предикат состояния как семантико-синтаксический коррелят глагольного главного компонента безличного предложения украинского языка.***

*В статье проанализирован глагольный главный компонент безличного предложения украинского языка в аспекте междууровневых соотношений, в частности установлено, что его семантико-синтаксическим коррелятом является предикат состояния; также определена семантическая типология отглагольных предикатов состояния в безличном предложении украинского языка.*

***Koval L. M. State Predicate as a Semantic-Syntactic Correlate of Verbal Main Component of Impersonal Sentences in Ukrainian Language.***

*The article deals with the verb's main component of an impersonal sentence of the Ukrainian language in aspect of interlevel correlations, specifically, have been established that its semantic-syntactic correlate is a state predicate; have been defined lingual differential parameters and semantic typology of verbal predicates in impersonal sentence of Ukrainian language; have been analyzed and mapped semantic specificity of predicates expressed alone verbs and personal verbs in impersonal use.*